

Kljub dežju množičen turnir

V športnem parku »JAMA,« v Notranjih gorah je v soboto 25. 8. 1979 potekal drugi tradicionalni balinarski turnir v spomin narodnemu heroju Ladu Mauserju-Ranku. Ob napovedanem času se je priredil prijavilo 19 ekip iz Ljubljane, pobratene krajevne skupnosti Kastav (Rijeka) – zmagovalci prvega turnirja ter prvič člani športnega krožka »Kras« iz Zgornjega Zgonika v Italiji.

Vreme tekmovalcem nikakor ni bilo naklonjeno. Tako je bila ogrožena izvedba turnirja. Prireditelji so bili primorani začeti tekmovalni prestativ z 8. na 12. uro. Kljub slabemu vremenu se je v Jami zbralo tudi veliko število obiskovalcev, kar potrjuje zanimanje za to vrsto športne rekreacije. Že začetni boji so pokazali vso resnost tekmovalcev, saj so bile vse borbe zanimive, ekipe izenačene, izidi pa zelo tesni. Vendar je med tekmovalci vladalo pravo športno in tovariško vzdušje. Sodnik srečanji ni imel mnogo dela. Gostujoči ekipi iz Kastava in Zgornjega Zgonika sta se izvrstno izkazali, saj so člani Kastava že drugič zapored osvojili prehodni pokal turnirja. Člani ŠK Kras so imeli nekoliko manj športne sreče, vendar so osvojili simpatije in odobravanje gledalcev, ter samih tekmovalcev. Čeprav je bil to prvi korak k zblizovanju med športniki našega ŠD in ŠK Kras upamo, da se bo sodelovanje nadaljevalo ter razširjalo tudi na druge športne vrste. Tako je še enkrat potrjena misel, da šport zblizuje narode. V spomin na sodelovanje so člani ŠD Jama predali članom ŠK Kras spominsko plaketo. Ob tej priložnosti so jih člani ŠK Kras povabili, da jim vrnejo obisk prihodnje leto junija, ko pri njih prireajo turnir.

Turnir se je zavlekel pozno v noč, saj so se finalna srečanja končala okrog 2. ure zjutraj. Kljub vsem nevšečnostim so bili tekmovalci in prireditelji zadovoljni, saj tako velikega števila ekip res ni bilo pričakovati. Člani ŠD Jama so se izkazali z organizacijo in tudi z nagradami. Prvih 6 ekip je prejelo lepe pokale, tekmovalci treh prvoplasiranih ekip pa še medalje. Vrstni red ekip: 1. BK Kastav – Rijeka, 2. BSK Lokomotiva – Ljubljana Moste, 3. BSK Svoboda – Ljubljana Vič-Rudnik, 4. BSK Stadion – Ljubljana Bežigrad in 5. ŠD Jama I. – Notranje Gorice.

SIMONA ZIERNIC

V
PRESERJU

Tesno je v stari šoli

Začelo se je šolsko leto, stem pa tudi prolemlu učiteljev in učencev osnovne šole Preserje, ki se po svojih močeh trudijo za kar najboljši uspeh v skorajda nemogočih prostorskih razmerah. Pouk imajo v treh stavbah, od katerih je bila stara šola zgrajena že sredi preteklega stoletja, drugi dve sta sicer novejšega datuma a tudi kar se da neprimerni za pouk. Ena izmed njih je osnovna šola Preserje, druga zgradba pa sploh ni bila zgrajena v te namene. Pred leti je bil to kulturni dom, tam je sedaj en razred in majhna telovadnica. V pritličju te zgradbe je trgovina.

Kljub temu, da se je preserska šola tako »razširila« v različne objekte, se vseeno soočajo s prostorsko stisko, kajti kot so sami učitelji povedali imajo dvojnopol izmenski pouk, kar pomeni, da začnejo višji razredi pouk ob 7.30 do 11.45, srednji razredi od 11.45 do 16.30 in nižji razredi od 13. do 16.30 ure. Razen razredov v šoli skorajda nimajo drugih prostorov. Zbornica je tako majhna, da vsi učitelji, če so naenkrat prisotni nimajo kam sedeti. Imajo kabinet za hranjenje učil vseh predmetov, poleg tega pa besedah učiteljev ta kabinet uporabljajo še za skladišče sredstev civilne zaštite in kot ropotarnico. Zavoljo premajhnega kabineta imajo tudi premalo sodobnih učnih pripomočkov. Učilnice so premajhne tako, da tudi zavoljo tega ni mo-

žen sodoben pouk, v vsakem razredu je utesnjeno okrog triindvajset do štiriindvajset učencev. Prostorska stiska se kaže tudi v premajhni kuhinji in jedilnici. Telovadnica je le zasilna, prav tako zunanje igrišče.

Mnogo učiteljev je po ves dan na šoli zaradi interesnih dejavnosti, ki so večinoma popoldne. Vmesni čas, ki bi ga učitelj lahko koristno uporabil za svoje priprave, ga ne more, ker nima niti najosnovnejših pogojev za delo. Slabi pogoji za delo kličejo k čimprejšnjemu pričetku gradnje nove šole iz zagotovljenih sredstev drugega samoprispevka.

Slabim prostorskim pogojem navkljub vrsta interesnih dejavnosti dobro deluje, ena najbolj priljubljenih interesnih dejavnosti je zgodovinski krožek. Zlasti mnogo predmetov iz dobe mostiščarjev so učenci odkrili, ali pa sodelovali pri odkopavanju. Vse najdbe je šola začasno preselila v prostore Zavoda za spomeniško varstvo, kajti na šoli nimajo kje hraniti najdenih eksponatov. Ko pa bo zgrajena nova šola, bodo nekaj eksponatov dobili nazaj. Nekaj večjih najdb pa še čaka zakopanih v barjanski zemlji.

En drevak so v Goričici izkopali kmetje pri kopanju kanala za vodovod, a Zavod nima do-

volj sredstev za njegovo obdelavo in odvoz, trije drevaki pa ležijo v zemlji nedaleč od tam. Odkriti sta tudi dve mostišči blizu potoka Založnica in pri Podpeči, obe mostišči so člani krožka obiskali in si ju ogledali. Ob različnih izkopavanjih so člani krožka in tudi drugi učenci našli posodo in keramiko iz mostiščarske dobe.

Člani zgodovinskega krožka pa se ne ukvarjajo le z davno preteklostjo. V letošnjem šolskem letu bodo pričeli urejati odboje narodnoosvobodilnega boja in povojno obdobje. To obdobje bodo dokumentirale kronike vojaških operacij. Pričevanja borcev, pisani dokumenti in fotografije. Ob koncu šolskega leta bodo pripravili tudi razstavo s predavanjem.

Ne le zgodovinski krožek, tudi drugi krožki so dokaj delovni. Vsi učenci so bili vključeni v akcijo za bralno značko, večina jih je dosegla zastavljeni cilj. Šahovski krožek že nekaj let uspešno deluje. Na občinskem tekmovanju sta najboljši šahisti zasedli prvo in drugo mesto, na regionalnem tekmovanju pa četrto in šesto mesto. Zavoljo slabih prostorskih pogojev se šahovski krožek sestaja enkrat tedensko. Mentor šahovskega krožka zatrjuje, da so dobri šahisti tudi dobri matematiki. Poleg šahovskega vodi tudi krožek matematikov, ki ima namen, da se boljši matematiki ukvarjajo s težjimi problemi in nalogami, kot so v obveznem učnem programu. V okviru tekmovanj za Vegova priznanja so preserski matematiki dosegli nekaj bronastih in srebrnih priznanj. Poleg navedenih krožkov so preteklo šolsko leto delovali še biološki, fotografski, prometni, lutkovni, likovni krožek. Aktivno je tudi šolsko športno društvo, učenci pa izdajajo tudi svoje glasilo. Za letošnje šolsko leto upajo, da bodo osnovali radioamaterski krožek, radi pa bi imeli tudi modelarski krožek za katerega je veliko zanimanja pa zaenkrat malo možnosti.

F. PREŠEREN

DOŽIVETJA IN NALOGE MLADIH DOBRAVČANOV

Taborjenje v Trenti

Marsikdo med vami že pozna taborniški odred »Miklavc Franci-Vinko«, ki deluje na OŠ 7. maja na Dobrovi pri Ljubljani. Odred je majhen, vendar v njem vlada živahno taborniško vzdušje, ki spremlja tabornike na njihovih akcijah.

Naj napišem nekaj besed o naši največji in najzanimivejši akciji letošnjega leta – o našem letnem taboru.

Člani našega odreda smo letos taborili petič. Odločili smo se za taborjenje v Trenti, čudoviti alpski dolini ob bistri Soči, kjer smo taborili že tudi leta 1975.

7. julija smo postavili 12 šotorov za 29 tabornikov na travniku ob Soči pri počitniškem domu »Jalovec«.

Potrudili smo se in naslednji dan dodali šotorom še ostale taborniške objekte, tako da je naš novi »dom« dobil prav prijeten izgled.

Ko so naši taborniki pripravili še drva in zakurili imeniten taborni ogenj, je v taboru postalo še topleje in prijetneje predvsem za

naše medvedke in čebelice, ki so se zelo radi zadrževali v bližini ognjišča.

To ognjišče je postalo centralni in najljubši prostor nas vseh. Na brunih, ki so jih taborniki postavili okoli njega, smo posedali o večerih, si pripovedovali šale, prepevali pesmi in poslušali tov. Mihajla, borca iz Komna, ki je ob našem ognju obujal spomine na težke čase NOB.

Na žerjavici v ognjišču smo pekli tudi krompir. Bil je zelo dober in nam je teknil kljub odlični že prej zaužiti večerji.

Seveda ves čas le nismo prebili ob ognju. Poleg tega, da smo vsak dan morali urediti šotore, tabor, pomagati pri pripravi in delitvi hrane, pomivati posodo, poskrbeti za tisoč in eno drobno stvar v taboru, smo izvajali tudi poseben taborniški program, ki so ga marljivi vodniki pripravili že pred odhodom na taborjenje.

Urili smo se v taborniških spretnostih in osvojili veliko veščin. MČ so se zlasti izkazali pri osvajanju veščin: gospodar, izletnik, pevec, TT pa pri osvajanju veščin: pevec, nogometaš, osvojili pa so že nekaj točk za higijena in kuharja.

Taborniški program smo popestrili tudi z izleti. Obiskali smo zelo zanimiv Trentarski muzej, cvetje naših gora in med njimi posebno zanimive primerke smo spoznali v Alpinetumu Juliana. Radovedni kot smo, smo stopili ob Soči od našega tabora do njenega izvira. Do tja in do jagod v Zadnji Trenti so se potrudili MČ, TT pa so odšli po bolj pustolovskih poteh do skrivnostne Mlinarice.

Obiskali smo tudi spomenik dr. J. Kugyja. V lepe Julijce smo se ozrli z njim vred tudi mi in ni nam bilo žal.

Lepote naših gora, med katerimi smo preživeli teden dni, nam bodo ostale v trajnem spominu.

Ker pa v Trenti niso lepi samo dnevi, ampak so enkratne tudi tihe mesečne noči, ki jih moti le šumenje Soče, smo si privoščili tudi nočni pohod in zanimive taborniške nočne igre v katerih smo se naučili preganjati strah in se uriti v razpoznavanju različnih шумov.

V Trenti smo preživeli veliko lepih trenutkov, naučili smo se marsikaj zanimivega, predvsem pa smo se naučili biti dobri prijatelji, tovariši.

Težko je na kratko opisati vse, kar smo doživeli, mnogo tega bo ostalo žal le v naših srcih.

Radi bi vam povedali vse o tem, kako prijetno je bilo. Ker pa ne moremo, vas vabimo, da v prihodnjem letu doživite taborjenje sami z nami na novem letnem taboru.

Preden končam ta zapis, naj se še enkrat zahvalim vsem, ki ste pripomogli, da je naše 8 dnevno bivanje v Trenti bilo nadvse prijetno. Še prav posebej se zahvaljujem:

Delovnemu kolektivu »Žimnica« iz Podsmreke, ki nam je z brezplačnim, nadvse solidnim prevozom zelo olajšal potovanje v Trento in nazaj,

Delovnemu kolektivu »Tekstina« iz Ajdovščine, ki nam je za zelo ugodno ceno odstopil kuhinjo, jedilnico in sanitarije v svojem počitniškem domu »Jalovec« v Trenti in s tem rešil naš veliki problem v zvezi s taborniškimi objekti,

Taborniškemu odredu »Podkovani krape« iz Ljubljane, za pomoč nudeno v obliki posojenih šotorov.

Hvaležni smo tudi ravnatelju OŠ 7. maja – tov. Malovrhu za pomoč pri organizaciji taborjenja.

Tov. Mihaljevi – slikarki iz Komna se najtopeje zahvaljujemo za sliko z motivom iz Trente, ki ga je naslikala prav za nas.

Prav na koncu naj še zapišem, da je bil z našim taborom in življenjem v njem, poleg vseh nas, zelo zadovoljen tudi tov. Merela, sekretar IO Zveze tabornikov Slovenije in nam je ob obisku v taboru poleg vzpodbudnih besed zapisal tudi najvišjo možno oceno za tabor – oceno 10.

Taborniški pozdrav in nasvidenje na našem letnem taboru 1980.

JELKA HAREJ

»Bo krompir kmalu pečen?« se sprašujejo MČ

Fotograf, ki je zmotil nas, ni mogel zmotiti Kugyja, njegov pogled še vedno zre na Jalovec